

POESIA

48 La poesia del cos

DE CAP A PEUS

Lola Casas

Pestanyes

Amb suavitat,
amunt i avall,
cada ull
mou un ventall.

Ulls

S'acluquen,
dormen,
ploren,
s'obren
i veuen
tot el que volen.

Des de cada taller,
accedireu directament als
continguts corresponents del
manual de consulta. Un cop dins, podreu
navegar per les diferents seccions
amb els menús superiors.

QUI?

LOLA CASAS

Lola Casas viu a Mataró, però es fa un tip de viatjar per tot el país per visitar escoles. Diu que, a cada escola on va, se sent com a casa seva. Lola Casas ha sigut mestra de primària durant més de quaranta anys. La seva poesia sempre parla de coses del dia a dia, com el paisatge, els colors, les festes, el menjar i el cos. Dedicà la seva vida a intentar que els nens i les nenes s'apassionin per la lectura.

PER QUÈ?

Per què Lola Casas
escriu sobre el cos humà?

El cos és la casa que habitem cada dia. Amb el cos caminem, mengem, parlem, ballem, saltem, llegim i escrivim! Per això cal cuidar-lo i estimar-lo. I per això mateix Lola Casas decideix observar cada part del cos i dedicar-li un poema.

COM?

Com va escriure aquests poemes?

En aquests poemes, Lola Casas parla de les pestanyes, els ulls, les ungles i la mà. Per escriure aquests poemes, l'autora es va fixar atentament en diversos aspectes:

- La forma que tenen: la mà li recorda una estrella.
- Com es mouen: les pestanyes es mouen com ventalls.
- Com canvien: les ungles es poden pintar, mossegar, esmolar, retallar...
- Les activitats que poden fer: l'enxaneta aixeca la mà quan arriba al capdamunt del castell.